

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **K. P., s. r. o., L.**, IČO: X., zastúpeného advokátskou kanceláriou G. & P., s. r. o., L., proti žalovanému: **K., spol. s r. o., N.**, IČO: X., zastúpenému advokátskou kanceláriou Z. I., s. r. o., **J. o zaplataenie 8 630,42 eur (260 000,-- Sk) s príslušenstvom**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Cbs 53/2004-173, 9Cbs 61/2004, 9Cbs 201/2004, 9Cbs 67/2004 zo dňa 8. apríla 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Cbs 53/2004-173, 9Cbs 61/2004, 9Cbs 201/2004, 9Cbs 67/2004 zo dňa 8. apríla 2010 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 9Cbs 53/2004-173, 9Cbs 61/2004, 9Cbs 201/2004, 9Cbs 67/2004 zo dňa 08.04.2010 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8 630,42 eur spolu s 13% úrokom z omeškania od 23. 08. 2003 do zaplataenia istiny a náhradu trov konania v sume 3 795,63 eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa žalobným návrhom, doručeným súdu dňa 25. 09. 2003, domáhal voči žalovanému zaplataenia 20 000,-- Sk, spolu s 13% úrokom z omeškania od 23. 08. 2003 až do zaplataenia, ktorý je vedený pod sp. zn. 9Cbs/53/2004, návrhom, doručeným súdu dňa 25. 09. 2003, domáhal voči žalovanému zaplataenia 20 000,-- Sk, spolu s 13% úrokom z omeškania od 23. 08. 2003 až do zaplataenia, ktorý je vedený pod sp. zn. 9Cbs/61/2004, návrhom, doručeným súdu dňa 25. 09. 2003, domáhal voči žalovanému zaplataenia 20 000,-- Sk, spolu s 13% úrokom z omeškania od 23. 08. 2003 až do zaplataenia, ktorý je vedený pod sp. zn. 9Cbs/67/2004, a návrhom, doručeným súdu dňa 25. 09. 2003, domáhal voči žalovanému zaplataenia 200 000,-- Sk, spolu

s 13% úrokom z omeškania od 23. 08. 2003 až do zaplatenia, ktorý je vedený pod sp. zn. 9Cbs/201/2004.

Žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie sumy 260 000,-- Sk z titulu zmluvy o prevode ochrannej známky č. 190 616, 190 617, 90 618, 191 735, 191 736, 196 104, 196 112, 196 113, 196 114, 196 115, 189 655, 188 187, 188 188, 188 189, 188 190 a 191 610, uzavretej dňa 22. 07. 2003 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným.

Súd prvého stupňa vychádzajúc z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obo 164/2007 zo dňa 30. 07. 2009, ktorým zrušil rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 30. 01. 2007 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, doplnil dokazovanie. Po doplnení dokazovania zistil, že Krajský súd v Trnave rozsudkom sp. zn. 20Cb 10/2002 zo dňa 26. 05. 2005 zamietol žalobu o určenie neplatnosti zmluvného prevodu známkových práv, vrátane prevodu práv dotknutých v tomto konaní. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 2Obo 291/2005 zo dňa 08. 02. 2006 tento rozsudok Krajského súdu v Trnave potvrdil. Ďalej zistil, že Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 6Obo 58/2004 zo dňa 01. 03. 2006 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4Cbs 10/2003 zo dňa 30. 10. 2003, ktorým bolo spoločnosti K., s. r. o., uložené zaplatiť spoločnosti K., spol. s r. o. z titulu nekalej súťaže primerané zadost'učinenie v sume 1 000 000,-- Sk.

Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 11. 10. 2006 pripustil, aby z konania na strane žalobcu vystúpila spoločnosť A., s. r. o. a na jej miesto do konania vstúpila spoločnosť K. P., s. r. o. Súd mal za preukázané, že spoločnosť K., s. r. o., dňa 01. 11. 2003 oznámila spoločnosti K., spol. s r. o., že postúpila pohľadávku vyplývajúcu zo zmlúv o prevode ochranných známkov zo dňa 22. 07. 2003 v celkovej sume 932 000,-- Sk zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28. 10. 2003 na spoločnosť K. P., s. r. o. Súd prvého stupňa vychádzajúc z časovej postupnosti uviedol, že nie je možné akceptovať započítanie pohľadávok na základe listu právneho zástupcu žalovaného zo dňa 11. 08. 2006 adresovaného spoločnosti A., s. r. o., voči žalobcovi.

Súd prvého stupňa ďalej dospel k záveru, že v priebehu konania nebola preukázaná neplatnosť zmlúv o prevode ochranných známkov, ktoré tvoria predmet tohto sporu. Podľa čl. V zmlúv o prevode ochranných známkov si sporové strany dohodli cenu za prevod ochrannej

známky v sume 4 000,-- Sk, pri ochrannej známke č. 191 610 v sume 200 000,-- Sk s tým, že táto bude uhradená do 30 dní od podpisu zmluvy. Žalovaný súdu nepreukázal, že by dohodnutú cenu žalobcovi zaplatil. Žalobcovi podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka vzniklo právo na uplatnenie si úroku z omeškania v sadzbe 13% od 23. 08. 2003 do zaplataenia. O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.).

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný odvolanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, d/ a f/ O. s. p. Uviedol, že nové rozhodnutie súdu prvého stupňa je založené na prekvapivých skutkových záveroch, keď súd prvého stupňa úplnú zmenu svojho hodnotenia účinnosti oznámenia o postúpení pohľadávok voči žalovanému nijakým spôsobom neodôvodnil. Tiež nijako neodôvodnil úplnú zmenu svojho hodnotenia otázky účinnosti započítacieho prejavu zo dňa 14. 08. 2006. Uviedol síce, že tento započítací prejav, učený voči postupcovi, nemal účinky na postupníka, no v takom prípade sa nevysporiadal s účinkami započítacieho prejavu z opatrnosti, učeného voči postupníkovi dňa 12. 12. 2006 po pripustení jeho vstupu do konania namiesto pôvodného žalovaného – postupcu. Na tento započítací prejav žalovaný poukázal a dokladoval ho písomným podaním zo dňa 23. 01. 2007, no žiaden súd sa touto otázkou doteraz nezaoberal.

Odvolateľ ďalej uviedol, že oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré bolo ako dôkaz predložené žalobcom, nespĺňa ani jednu zo zákonom predpísaných náležitostí. Postúpenie pohľadávky nebolo dlžníkovi oznámené bez zbytočného odkladu, s čím sa stotožnil aj súd prvého stupňa vo svojom predchádzajúcom rozsudku zo dňa 31. 01. 2007. Z oznámenia o postúpení pohľadávky nemožno nepochybne a jednoznačne konštatovať, o ktoré konkrétne pohľadávky, či pohľadávku sa jedná, pretože táto je definovaná výlučne výškou 932 000,-- Sk a s konštatovaním, že ide o pohľadávku vyplývajúcu zo zmlúv o prevode ochranných známk zo dňa 22. 07. 2003, no nie je uvedené, o aké ochranné známky sa v danom prípade jedná. Postúpenie konkrétnych pohľadávok zo zmlúv o prevode konkrétnych ochranných známk dodnes nebolo právne relevantným spôsobom dlžníkovi oznámené, keď zmluvu o postúpení pohľadávky dlžník získal až nahliadnutím do spisov vo veci.

Súd prvého stupňa sa v napadnutom rozhodnutí tiež vôbec nezaoberal započítaním pohľadávky voči postupníkovi (súčasnemu žalobcovi), na ktoré žalovaný poukázal v podaní

zo dňa 23. 01. 2007. Navrhuje preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh v plnom rozsahu zamietne.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Vo vyjadrení uviedol, že odvolanie žalovaného považuje za účelové a nedôvodné. Poukázal na rozhodnutia, ktorých predmetom sú tiež pohľadávky zo zmlúv o prevode ochranných známk, konkrétne na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21Cob 114/2007 a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Obo 103/2007 a sp. zn. 4Obo 200/2007. Navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je zaplatenie peňažnej sumy 8 630,42 eur spolu s 13% úrokom z omeškania od 23. 08. 2003 do zaplatenia istiny z titulu zmluvy o postúpení ochranných známk.

Ako vyplýva z obsahu odvolania, žalovaný namieta existenciu väd konania, uvedených v ustanovení § 205 ods. 2 písm. a/, b/, d/ a f/ O. s. p., a to, že súd prvého stupňa svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu v danom prípade vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo viedlo i k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci samej a konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký procesný postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok umožňuje, a to najmä zúčastniť sa pojednávania vo veci, byť vypočutý ako účastník, robiť podania, podávať opravné prostriedky a pod.

Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky

právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

Vyjadruje to aj znenie § 157 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Iba takéto rozhodnutie je odvolacím súdom preskúmateľné a účastníkom umožňuje posúdiť postup súdu prvého stupňa.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa zmenil právne posúdenie účinnosti oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 01. 11. 2003 a tiež zmenil svoje hodnotenie účinnosti započítacieho prejavu zo dňa 14. 08. 2006 oproti predchádzajúcemu rozsudku zo dňa 30. 01. 2007, pričom túto zmenu svojho odlišného posúdenia vôbec neodôvodnil.

Z uvedeného je zrejmé, že súd prvého stupňa sa pri vyhotovení rozsudku dôsledne neriadil ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p., keďže z jeho odôvodnenia nie je jasné, z akého skutkového základu dospel k iným záverom a tiež neuviedol, z akých právnych predpisov pri rozhodovaní vychádzal. Súd v rozhodnutí musí podať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozsudku. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Odôvodnenie rozhodnutia musí poskytnúť účastníkom konania možnosť posúdenia, ako si konajúci súd ich vec vyložil, či aplikoval príslušné právne predpisy, akými úvahami sa pri svojom rozhodovaní riadil, ktoré dôkazy vzal do úvahy, ktoré nie a prečo. Odôvodnenie rozhodnutia musí byť preto presvedčivé, racionálne, spravodlivé, zrozumiteľné a pre verejnosť prijateľné. Súd musí v rozhodnutí uviesť dostatočné a relevantné dôvody (skutkové i právne), na základe ktorých rozhodol. V napadnutom rozhodnutí súdu prvého stupňa však všetky tieto skutočnosti a postupy absentujú a toto rozhodnutie je preto nepreskúmateľné, neodôvodnené a celkovo nepresvedčivé.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O. s. p.).

Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konania a nové rozhodnutie, je súd nižšieho stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O. s. p.).

Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Odvolací súd v priebehu odvolacieho konania zistil, že obchodná spoločnosť R., s. r. o., R.R. IČO: X.X. (predtým K. P., s. r. o.), zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, Vložka číslo: 67037/B bola dňa 17. 09. 2010 dobrovoľne vymazaná z obchodného registra. Spoločnosť zanikla v dôsledku zlúčenia a právnym nástupcom je obchodná spoločnosť R. C. s.r.o., R. IČO: X. Prvostupňový súd je preto povinný v novom konaní zaoberať sa aj právnym nástupníctvom na strane žalobcu.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 29. februára 2012

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová